

There are no translations available.

A világ tele van bálványokkal, istenszobrokkal, különböző vallási szimbólumokkal. Elárasztják a templomokat, az emberek otthonát, de megtalálhatók az utak mellett, illetve különböző nem vallási intézményekben is. Ha megkérdezem, hogy miért, azt felelik: mert ők hisznek... Elgondolkodom... én is hiszek mégisincs a lakásomban egyetlen bálvány sem, és nem hajlongok istenszobrok előtt...

Egy daganatos ember ül előttem. Én hiszek Istenben és Jézusban- kezdi a beszédét, anélkül, hogy kérdeznék tőle valamit is. Biztos vagyok benne, hogy meg fogok gyógyulni - folytatja. Még mindig csak hallgatók és mosolyogva nézem őt. Ahogy figyelem, a test látványán kívül többet is látok. A beteg malmozik a kezével, vagy idegesen zongorázik újjaival a combján. Érzem a félelmét... A kezdeti bemutatkozás után elmondja, hogy azóta mióta megtudta, hogy beteg, egészségesebben táplálkozik, marokszámra szedi a vitaminokat, deutériummentes vizet iszik, gyógynövényes teákat fogyaszt, rendszeresen jár injekcióra és van egy új módszer amit magyar orvos talált fel, azt is szívesen kipróbálná. Ahogy oldódik a nyelve, egyre kétségbeesettebbnek érzem őt...

Ne izguljon, nem fog meghalni - mondom neki. Miért gondolja? - kérdez vissza izgatottan. Rámosolygok és nyugodtan közlöm vele: Mert így döntöttem. A beteg néhány hónap múlva egészségesebben, de még mindig kételkedve jár vissza az orvosi vizsgálatokra. Még mindig fél, alig akarja elhinni, amit megélt. Nem történt semmi hókusz-pókusz, nem cikáztak villámok az égből, és maga Isten sem állt elé... mégis meggyógyult. A hite gyógyította meg? Vagy az enyém? Már mindegy.

Az emberek gyakran tévesztik össze a hitet a vágyukkal és az akaratukkal. Minél inkább vágnak valamire, azt gondolják, hogy már-már annyira hisznek, hogy az szinte fáj. És mégis csalódnuk kell, mert a várva várt esemény csak nem akar bekövetkezni. A vágy illúziója nem csak megtévesztette őket, de tovább is gyengítette az esetleg korábban megszerzett hitüket. Sok beteg hal meg azért, mert a vágyat összetévesztik a hittel.

A másik nagy illúziója a hitnek az ismeret. Emberek sokasága szerez tudást ezoterikus tanításokról, amit el is fogadnak. Azt gondolják, hogy az majd meg fogja őket védeni bármitől is. Nem véletlenül sok beteg ebből a körből kerül ki. Az hogy valakinek van ismerete Istenről, és a szájával elfogadja őt, az nem segíti át a sors viszontagságain.

Mi akkor valójában a hit? Erre számos definíciót tudok mondani, megpróbálom inkább használható attribútumokkal leírni:

- A hit az, amit az ember kételkedés nélkül elfogad igaznak. Ebbe beletartozik az ismert (megtapasztalt), illetve az ismeretlen (még meg nem tapasztalt) világ is.
- A hit folyamatosan megvalósulásra törekszik anélkül, hogy az ember azt vágyaival, tagadásával, ismeretével szennyezné. Ez miatt csak az ember hisz igazán, aki a hitében megnyugvást is talál, akármilyen mélyponton is volt korábban.
- A hit önmaga kettőségnélküli aspektus, csak akkor létezik, ha nincsen valakinek ellenhite ugyanabban a témában.
- A hit nem egy gondolat, nem egy elképzelt vízió, nem egy kimondott szó, és főleg nem egy testi cselekedet, bár a hit megnyilvánulhat ezeken keresztül, ahogy a vágy, az akarat, illetve a hazugság is.

Amikor megtörtént a baj és az ember ennek hatása alá kerül, rendkívül nehéz dolog hitet szerezni, ha azt korábban nem szerzett. Hiszen a jelenlegi problémáról szerzett ismeretek (pl.: az, hogy a betegség gyógyíthatatlan az orvostudomány szerint) és a hit tárgya ilyenkor éles ellentétbe kerül egymással.

Én akkor nem hiszek? Hangzik el ilyenkor a kétségbeesett kérdés. De igen, mindenki hisz, hiszen mindenkit a hite határoz meg (ez az egyénisége, avagy az ego). Sok ember hisz abban - gyermekkori szerzeményként -, hogyha leül a kőre felfázik, hiszen a bölcs nagymama mondta ezt... és a nagyi mindig jót akar. Mégis csodálkozik, hogy fél a hidegtől, főleg a hideg kőtől... és mivel ilyenkor korábbi hite ellen cselekszik, miért csodálkozunk, ha tényleg felfázik.

Sok-sok ember még több olyan hittel él, amely meghatározza az életét, az a kérdés, hogy boldog-e tőle. Sok ember panasolta, hogy kivették a méhét - később kiderült, hogy nem érezte magát nőnek, vagy megalázták nőiességében. Úgy érzem nem kapok levegőt a feleségem mellett - mondja egy tüdőrákos ember.... a teste kikényszeríti ezt a hitet belőle... hisz megvalósulásra törekszik.

A "hitben felébredt" emberek közül sokkal beszélgettem, akiknek lábukkal volt problémája. Nem tudom jó úton járok-e - mondja az egyik... Nem találok azt, hogy mi az útam - kételkedik a másik... csoda-e ha mindegyiknek a lába fáj...

Gondolatok a hitről

Written by Ayurvéda portál

Saturday, 06 December 2008 09:48

Mindenki hittel él, nem is tud máshogyan. Az a kérdés, hogy felelősséget tud-e vállalni az ember a hitéért, és annak gyümölcsét is képes learatni boldogan. Ha már egyfajtaképp hisz az ember, vállalja-e a szenvedést, vagy képes-e a megbocsátásra... ez már egy másik cikk tartalma lesz.

Ha egyszer az emberiség megéri a hit lényegét, közelebb kerülhet Istenhez is, és a háborúk nem test-test ellen fognak folyni, hanem minden ember megvívja a harcát.... saját maga ellen.